

Muzeja „Lauku sēta” apmeklējums

2025. gada 29. aprīlī 6.a klases skolēni apmeklēja Andrupenes muzeju „Lauku sēta”. Mūsu mērķis bija iepazīties ar maizes cepšanas procesu no grauda līdz kukulītim galdā.

Vispirms mēs ar lielu karoti no abras jeb, mūsdienā variantā, no lielas bļodas likām jau izrūgušo maizīti formiņās pa 850 gramiem. Skolēniem tas bija interesants uzdevums, jo noturēt lielāku karoti par parasto bija grūti. Visiem ļoti garšoja izceptais kārums. Daudzi bērni tik siltu maizīti nekad nebija ēduši.

Kamēr maizīte cepās, mūs iepazīstināja ar graudu malšanas tehnoloģiju, izmantojot 2 dzirnakmeņus, un mācīja darboties ar spriguļiem. Bērni spriguļu darbību nevarēja sasaistīt ar maizes būtību. Dzirnakmeņi un pati to griešana gan patika, izmēģināja visi skolēni. Ļoti neparasti likās milti, kuri tur radās. Tas bija atklājums.

Muzeja telpās rādīja visus maizes cepšanai nepieciešamos rīkus: lizes, abras. Bērniem patika krāsns, jo daudzi tādu nebija redzējuši. Pat gribējās uzkāpt uz mūrīša augšā. Telpas iekārtojums arī skolēniem likās neparasts, jo gultas bija šauras, skapis vecs, šūpulis nesaprotams. Bērni ar interesi pētīja griestu balķus.

Darbošanos ar maizi gide mums stāstīja 3 valodās: latviešu, latgaliešu un krievu. Senie latgaliešu vārdi likās ļoti neparasti pat man, latviešu valodas skolotājai.

Muzeja apmeklējums tiešām bija vērtīgs redzesloka paplašināšanai un literatūras stundās lasāmo senāko tekstu satura sapratnei.

Skolēnu atsauksmes:

Man ļoti patika griezt dzirnavas. It kā salikti parasti akmeņi, bet apakšā veidojas milnu kaudzīte. (Žanis)

Vislabākais bija maizes cepšana. Iedeva lielu karoti, ar kuru vajadzēja mīklu ielikt formiņā. Tas bija grūts uzdevums, jo mīkla staipījās, nekrita ārā no karotes. (Eduards)

Mūsu izceptā maizīte bija ļoti garšīga. Es to autobusā visu apēdu, jo tik siltu maizi vēl nekad nebiju ēdis. (Dominiks)

Informāciju un foto sagatavoja 6.a klases audzinātāja Biruta Trimalniece